

Göteborg 2018-03-02

Hej!

För ett drygt år sedan träffades vi för att diskutera våra medlemmars erfarenheter av bemötande på Sahlgrenska universitetssjukhuset. En majoritet av de svarande hade då även besökt er och en majoritet hade positiva erfarenheter, men det fanns vissa kommentarer som stack ut och diskussionerna kretsade mycket kring dessa, diskussioner och spekulationer om orsakerna. Vi var inte helt eniga om teckenspråkets betydelse i relation till det talade språket, men vi var eniga om att ett gott bemötande, gemensamt ansvar för kommunikation och information är viktigt.

Under januari månad har en het debatt blossat upp. Den började hos Barnplantorna när Malin Wengholm olämpligt uttalade sig negativt om dövrörelsen. Malin har fått utstå mycket kritik för sitt uttalande och den debatten förs redan av många varför vi inte känner oss nöjda att ge oss in i den. Men vår erfarenhet av dövrörelsen överensstämmer inte med Malins. Vi vill dock reagera på Jan Anderséns agerande i debatten. Vi tycker dels att det är högst olämpligt av en tjänsteman att ge sig in i denna debatt och dessutom stötta Malin Wengholm. Att i alla lägen kritisera hotfulla handlingar är rätt, men det gör många andra debattörer ändå så det kan man som professionell ställa sig utanför anser vi. När någon som representant för Sahlgrenska ger sig in i denna typ av debatter uppfattar läsare inte personen som individ utan som en representant för CI-teamet och Sahlgrenska. Det skapar oro och misstro hos många. Kan man förhålla sig informativ är det en helt annan sak.

Sedan, vad gäller bemötande har vi fått information som vi gärna skulle vilja ha konfirmerad. Kan det verkligen stämma? En förälder berättade att psykologen från CI-teamet besökte barnets förskola och såg barnet teckna med pedagogerna. Enligt uppgift från föräldern vill CI-teamet förbjuda förskolan att teckna med barnet. Orsaken ska då vara att förskolan tar ifrån barnet talspråket. Föräldern har blivit oerhört upprörd av detta och vad vi förstår pågår fortfarande diskussioner både med familjen och med förskolan. Detta rimmar ju i så fall mycket illa med det bemötande vi pratade om för ett år sedan och om att stödja föräldrarna i deras val. Jan Andersén har i debatter på Facebook skrivit att han inte tror på en retorik där föräldrar skuldbeläggs

för att de inte lär sig teckenspråk. Är det acceptabelt med en motsatt retorik då där föräldrar skuldbeläggs för att de lär sig och sina barn teckenspråk?

Detta föranleder oss att ställa ett antal frågor till er:

- Hur ställer ni er generellt i frågan om vårdnadshavares val av kommunikationssätt?
- Håller ni med om att inget språk bör diskrimineras i CI-teamets kontakter med patienter och anhöriga?
- Vem är det som har rätt att avgöra om barn ska få tillgång till teckenspråk? Enligt Språklagen har alla som har behov av teckenspråk rätt att få det (§14).
- Är det rimligt att enskilda medarbetare som beskrivits ovan tillåts försöka styra och kontrollera familjers språkval?
- Är det bara om er professionella bedömning är att teckenspråk bör vara barnets och familjens språk, som familjen får stöd – inte annars?
- Anser ni att inlärning av teckenspråk hindrar eller gynnar språkutvecklingen hos CI-opererade barn?

Vi önskar en förklaring från Jan Andersén och hela CI-teamet för detta agerande. Om vi ska kunna ha ett fortsatt gott samarbete och en god dialog som ger bästa möjliga stöd till de familjer som behöver er och oss så måste vi agera professionellt och med respekt för alla.

Daniel Lakso Tesak
Ordförande
DHB Västra

Lena Fernström
Ordförande
Riksförbundet DHB